Lwów, 10. sierpnia 1931 r.

Lwowski Dziennik Wojewódzki

Nr. 10

TREŚĆ:

Dział urzędowy.

Dział nieurzędowy.

Dział urzędowy.

161.

Odpis.

Ministerstwo Spraw Wewnętrznych.
Nr. SS. 714/23.

W sprawie doręczania oraz kosztów doręczania wezwań i innych pism urzędowych władz wojskowych oraz urzędów, komisyj i innych organów ziemskich, podległych Ministrowi Reform Rolnych za pośrednictwem urzędów gminnych i magistratów.

OKÓLNIK Nr. 102.

Do Pana Wojewody (wszystkich)

Doszło do wiadomości Ministerstwa Spraw Wewnętrznych, że niektóre urzędy gminne i magistraty, powołując się na rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18. listopada 1930 r. o ustaleniu wysokości kosztów doręczania przez urzędy gminne i magistraty wezwań i innych pism urzędowych w postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 92, poz. 719), żądają od władz wojskowych, jako też od urzędów, komisyj i innych organów ziemskich, podległych Ministrowi Reform Rolnych, zwrotu kosztów doręczania wezwań i innych pism urzędowych tychże władz, urzędów i organów.

Wobec tego Ministerstwo Spraw Wewnętrznych, wyjaśnia, że wyżej wymienione rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych wydane w porozumieniu z innymi Ministrami, a bez porozumienia z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Reform Rolnych, nie ma zastosowania do doręczeń wezwań i innych pism urzędowych w postępowaniu przed władzami wojskowemi jako też przed urzędami, komisjami i innemi organami ziemskiemi, podległemi Ministrowi Reform Rolnych. Jest to oczywistą konsekwencją prawną wyjęcia postępowania przed władzami wojskowemi oraz postępowania przed urzędami, komisjami i innemi organami ziemskiemi z pod mocy obowiązującej rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22. III. 1928 r. o postępowaniu administracyjnem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 341) w myśl art. 112 p. a) i art. 115 tego rozporządzenia, skoro rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 18 listopada 1930 r. jest przepisem wykonawczym do rzeczonego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem, mianowicie do art. 23 i 105 tego rozporządzenia.

W sprawie obowiązku doręczania przez urzędy gminne i magistraty wezwań i innych pism urzędowych władz wojskowych oraz organów ziemskich, podległych Ministrowi Reform Rolnych, jako też w sprawie kosztów tego doręczania obowiązują osobne przepisy, regulujące postępowanie przed temi władzami i organami, a w szczególności sprawę doręczania wezwań i innych pism urzędowych tych władz i organów za pośrednictwem urzędów gminnych i magistratów, które to przepisy ani rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej o postępowaniu administracyjnem ani też rozporządzeniem Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 18 listopada 1930 r. nie zostały naruszone.

W myśl powyższego należy urzędom gminnym i magistraotom udzielić należytego pouczenia.

Minister: Sławoj Składkowski.

Lwowski Urząd Wojewódzki.
L. AA. 2401 ex 1931.

Panom Starostom Powiatowym
Panu Prezydentowi m. Lwowa
i PP. Kierownikom ekspozytury Starosta w Bełzie i Dynowie.

do wiadomości i stosownego pouczenia urzędów gminnych i magistratów.

Za Wojewodę:

Wicewojewoda: Drojanowski.

162.

Ministerstwo Rolnictwa.

OKÓLNIK Nr. 13.

w sprawie

wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania.

W dniu 27 kwietnia 1931 r. weszła w życie ustawa z dnia 21 marca 1931 r. o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339). Ponieważ ustawa ta wprowadziła znaczne zmiany w dotychczasowym stanie prawnym, w związku z czem okólnik Ministerstwa Rolnictwa Nr. 1053 z dnia 24 listopada 1930 r. w sprawie wykonania ustawy o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, stał się w dużej mierze nieaktualny, przeto Ministerstwo Rolnictwa wydaje zarządzenie niniejsze oraz nowe instrukcje w powyższej sprawie.

Instrukcja Ministerstwa Rolnictwa

z dnia 12 czerwca 1931 r.

dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247) .w brzmieniu ustawy z dnia 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339).

§ 1.

Zarządy gmin obowiązane są każdego roku w grudniu, w roku zaś 1931 w czerwcu, rozplakatować na obszarze gminy w miejscach widocznych i w dostatecznej ilości obwieszczenia o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania.

Obwieszczenia te będą zawierały treść, podaną w zał. Nr. 1. do instrukcji niniejszej, obwieszczenia zaś w sprawie opłat za rok 1931 — treść, podaną w zał. Nr. 1 A do instrukcji niniejszej.

Zarządy gmin, które w roku 1931 rozplakatowały już przewidziane w dotychczas obowiązującej instrukcji obwieszczenia w sprawie opłat za rok 1931, mogą w inny sposób, w gminie praktykowany, podać do wiadomości publicznej treść, jaka jest przewidziana w obwieszczeniach w sprawie opłat za rok 1931 (zał. Nr. 1 A).

§ 2.

Zarząd gminy obowiązany jest przyjmować zgłoszenia ogierów, podlegających opłacie, każdego roku do dnia 1 lutego włącznie, w roku zaś 1931 do dnia 1 lipca włącznie. W gminach zbiorowych przyjmowanie zgłoszeń może być przez zarząd gminy powierzone również sołtysom.

Zarząd gminy winien przyjmować zgłoszenia zarówno pisemne, jak ustne. Zgłoszenie ogiera zarząd gminy wpisuje do zaprowadzonego w tym celu spisu ogierów (wzór Nr. 1). Spis ten winien być sporządzany i wypełniany atramentem. Na żądanie zgłaszającego zarząd gminy obowiązany jest wydać bezpłatne zaświadczenie o dokonaniu zgłoszenia. Zaświadczenie takie winno być sporządzone według wzoru Nr. 2.

§ 3.

Każdego roku w czasie od 2 — 7 lutego, w roku zaś 1931 w czasie od 2 — 7 lipca, zarząd gminy obowiązany jest sprawdzić, czy na obszarze gminy znajdują się ogiery podlegające opłacie, które nie zostały zapisane do spisu ogierów; ogiery takie należy do [illegible] spisów zapisać. Natomiast winny być wykreślone z tego spisu ogiery, nieposiadające swiadectw uznania, które po dniu zgłoszenia, a nie później niż w dniu 1 lutego, w roku zaś 1931 nie później niż 1 lipca:

a) przeszły na własność Państwa,

b) padły,

c) przeszły do używania w celach naukowych i leczniczych w zakładach i instytucjach naukowych,

d) przeszły do kopalni,

e) uczestniczyły w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów, pod warunkiem, że ich posiadacze mają poświadczenie Ministerstwa Rolnictwa, stwierdzające uczestnictwo ogierów w tych próbach.

f) nabyły wady organiczne, wskutek których nie mogą być poddane kastracji z uwagi na niebezpieczeństwo utraty życia, pod warunkiem, że okoliczność ta jest stwierdzona świadectwem powiatowego lekarza weterynaryjnego,

g) zostały wykastrowane,

h) przeszły do innej gminy.

O zmianie przez ogiery gminy pobytu (pkt. h), zarząd gminy, w której ogier został zgłoszony, winien zawiadomić gminę, do której ten ogier przeszedł, celem zapisania ogiera do spisu ogierów prowadzonego przez gminę nowego miejsca pobytu ogiera.

§ 4.

Niezwłocznie po dokonaniu sprawdzenia spisu (§ 3) zarząd gminy winien przesłać posiadaczom ogierów, podlegających opłacie wezwanie do uiszczenia opłaty z podaniem terminu, w którym opłata ma być uiszczona (§ 5), i pouczeniem, że w razie nieuiszczenia opłaty w przepisanym terminie, opłata zostanie, zgodnie z obowiązującemi przepisami, ściągnięta przymusowo z doliczeniem kar za zwłokę i kosztów egzekucyjnych.

§ 5.

Opłaty od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, zarząd gminy winien przyjmować dopiero po dokonaniu sprawdzenia spisu ogierów stosownie do § 3 instrukcji niniejszej.

Opłaty te winny być wnoszone najpóźniej do dnia 1 kwietnia włącznie każdego roku, w roku zaś 1931 do dnia 1 września włącznie.

Za rok 1931 nie należy pobierać od posiadaczy opłat od ogierów, które uzyskają świadectwa uznania nie później, niż 1 września tego roku.

§ 6.

Na dowód uiszczenia opłaty zarząd gminy sporządzać będzie przez kalkę pokwitowanie (wzór nr. 3). Pierwszy egzemplarz pokwitowania, napisany chemicznym ołówkiem, pozostaje w kwitarjuszu, drugi zaś, napisany przez kalkę, winien być wydany płatnikowi. Wniesienie opłaty winno być zapisane do spisu ogierów (wzór Nr. 1).

Pokwitowanie winno być wypełnione czytelnie i zaopatrzone w podpis osoby, pobierającej opłatę, oraz w odcisk okrągłej pieczęci zarządu gminy. Druk pokwitowania zepsuty przy wypełnianiu należy pozostawić w kwitarjuszu.

§ 7.

Wpływy pieniężne, powstałe z opłat, wniesionych do dnia ustanowionego jako termin płatności (§ 5), zarząd gminy winien, po potrąceniu na swą korzyść 25% (§ 8), wpłacić do kasy skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (dz. 3 § 17) nie później, niż po upływie dni 10, licząc od tego terminu (§ 5).

Wnosząc do kasy skarbowej opłaty, zarząd gminy winien złożyć w kasie skarbowej deklarację (wzór Nr. 4). Jeden egzemplarz deklaracji zarząd gminy zachowuje u siebie.

§ 8.

Przypadające gminie 25% z ogólnej sumy wniesionych opłat zatrzymuje zarząd gminy na rzecz gminy.

§ 9.

Każdego roku, nie później niż po upływie 15 dni od dnia terminu płatności (§ 5), zarząd gminy obowiązany jest przesłać powiatowej władzy administracji ogólnej, a gmina, stanowiąca powiat miejski, wojewodzie:

1) wypełnione spisy ogierów (wzór Nr. 1);

2) spis posiadaczy ogierów, którzy nie dokonali zgłoszenia w terminie przepisanym (§ 2);

3) cyfrowe zestawienie wyników ściągniętych opłat według wzoru Nr. 5.

§ 10.

Po upływie terminu płatności zarząd gminy winien w sposób w gminie praktykowany upomnieć płatników, którzy nie uiścili opłaty, a następnie wdrożyć potrzebne kroki egzekucyjne przez własne organa.

§ 11.

Od płatników, którzy nie uiścili opłat w ciągu dni 14 od dnia terminu płatności (§ 5), zarząd gminy winien pobrać karę za zwłokę, przewidzianą w ustawie z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 46, poz. 401).

O ile chodzi o koszty, spowodowane postępowaniem egzekucyjnem, zarządy gmin uprawnione są pobierać na rzecz swoją opłaty egzekucyjne, określone w art. 7 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 721).

§ 12.

Przyjmowanie przez zarząd gminy opłat, wpłacanych po terminie płatności (§ 5), i kar za zwłokę oraz dalsze postępowanie z temi kwotami odbywa się na zasadach, ustalonych w §§ 6—9 z następującemi zmianami:

Opłaty od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, po potrąceniu 25% na rzecz gminy (§ 8), a także kary za zwłokę, winny być przez zarząd gminy wpłacone do kasy skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (dz. 3 § 17), o ile uzyskana kwota wynosi 1.000 zł, w każdym zaś razie co trzy miesiące.

Wypełnione spisy ogierów (wzór Nr. 1) oraz zestawienia cyfrowe (wzór Nr. 5), dotyczące opłat, a także kar za zwłokę, ściągniętych przez zarząd gminy za czas od dnia następnego po terminie płatności (§ 5) do dnia 31 grudnia danego roku, obowiązane są zarządy gmin przesyłać powiatowej władzy administracji ogólnej, gminy zaś, stanowiące powiaty miejskie, wojewodzie najpóźniej do dnia 10-go stycznia następnego roku.

§ 13.

Druki: obwieszczeń o opłatach od ogierów (§ 1), spisów ogierów (wzór Nr. 1), zaświadczeń o dokonaniu zgłoszenia (wzór Nr. 2), kwitarjuszy (wzór Nr. 3) i zestawień cyfrowych (wzór Nr. 5) zostaną dostarczone zarządowi gmin przez powiatową władzę administracji ogólnej z wyjątkiem gmin, stanowiących powiaty miejskie, które same winny zaopatrzyć się w druki.

Koszty sporządzenia tych druków pokrywają gminy z przypadających im 25% z ogólnej sumy wniesionych opłat (§ 8).

§ 14.

Zarządy gmin obowiązane są przechowywać spisy ogierów i kwitarjusze przez 2 lata, następujące po roku, do którego się odnoszą.

§ 15.

Instrukcja Ministra Rolnictwa z dnia 24 listopada 1930 r. dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, traci moc obowiązującą.

Minister Rolnictwa:

Zał. Nr. 1 do instrukcji dla zarządów gmin.

OBWIESZCZENIE

o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania.

Zarząd gminy . . . . podaje do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 23. marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247) oraz ustawy z dn. 21 marca 1931 roku o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339) będzie pobierana w roku ..... opłata na rzecz Państwa od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (licencji).

Opłata wynosi 50 zł od ogiera.

Od powyższej opłaty wolne są:

1) ogiery, które nie ukończyły 3-ch lat, licząc od dnia 1 stycznia tego roku, w którym sie koń urodził,

2) ogiery, które przed dniem 1 stycznia 1931 r. ukończyły 15 lat,

3) niżej wymienione ogiery, które nie później niż w dniu 1 lutego 19....

a) przeszły na własność Państwa,

b) padły,

c) przeszły do używania w celach naukowych i leczniczych w zakładach i instytucjach naukowych,

d) przeszły do kopalni,

e) uczestniczyły w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów pod warunkiem, że ich posiadacze mają poświadczenie Ministerstwa Rolnictwa, stwierdzające uczestnictwo ogierów w tych próbach,

f) nabyły wady organiczne, wskutek których nie mogą być poddane kastracji z uwagi na niebezpieczeństwo utraty życia,

g) zostały wykastrowane.

Okoliczności, wymienione w punktach 2 i 3 lit. f, muszą być stwierdzone na podstawie świadectwa, wydanego przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Opłaty pobierane będą przez zarząd gminy począwszy od dnia 8 lutego 19 . . . r.

Zarząd gminy wzywa przeto posiadaczy ogierów podlegających opłacie, aby w czasie do dnia 1 lutego 19 . . . r. włącznie zgłosili te ogiery w zarządzie gminy.

Zarząd gminy oznajmia jednocześnie, że:

1) kto w przepisanym terminie, t. j. do dnia 1 lutego 19 . . . . r., nie zgłosi ogiera podlegającego opłacie ulegnie karze pieniężnej do 100 zł lub karze zastępczej aresztu do 3-ch dni (art. 6 ustawy),

2) posiadacze ogierów podlegających opłacie obowiązani są do dnia 1 kwietnia 19 . . . r. wnieść do kasy zarządu gminy opłatę w wysokości 50 zł od ogiera,

3) opłaty nie uiszczone do dnia 1 kwietnia 19... r. będą, zgodnie z obowiązującemi przepisami, ściągnięte przymusowo z doliczeniem kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych.

. . . . dnia . . . . 19.... r.

Zarząd gminy

Zał. Nr. 1 A do instrukcji dla zarządów gmin.

OBWIESZCZENIE

o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania.

Zarząd gminy . . . . podaje do wiadomości, że na podstawie ustawy z dnia 23. marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247) oraz ustawy z dn. 21 marca 1931 roku o zmianie niektórych przepisów ustawy z dnia 23 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339) będzie pobierana w roku 1931 opłata na rzecz Państwa od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (licencji).

Opłata wynosi 50 zł od ogiera.

Od powyższej opłaty wolne są:

1) ogiery, które nie ukończyły 3-ch lat, licząc od dnia 1 stycznia tego roku, w którym się koń urodził,

Wzór Nr. 1.

Rok 193 . .

Powiat:

Gmina

Wieś

S P I S

ogierów, podlegających opłacie stosownie do ustawy z dnia 23 marca 1929 r. (Dz. U. P. Nr. 24 poz. 247).

Nr. kol.	Imię i nazwisko posiadacza ogiera	Opis ogiera		Data zgłoszenia ogiera	Pobrano za ogiera opłatę			Pobrano karę za zwłokę			Uwagi
		maść	wiek		data pobrania opłaty	numer pokwitowania	Suma	data pobrania	numer pokwitowania	Suma	

2) ogiery, które przed dniem 1 stycznia 1931 r. ukończyły 15 lat,

3) niżej wymienione ogiery, które nie później niż w dniu 1 lutego 19 . . . . r.

a) przeszły na własność Państwa,

b) padły,

c) przeszły do używania w celach naukowych i leczniczych w zakładach i instytucjach naukowych,

d) przeszły do kopalni,

e) uczestniczyły w wyścigach, konkursach i innych próbach koni, z wyjątkiem wystaw i pokazów pod warunkiem, że ich posiadacze mają poświadczenie Ministerstwa Rolnictwa, stwierdzające uczestnictwo ogierów w tych próbach,

f) nabyły wady organiczne, wskutek których nie mogą być poddane kastracji z uwagi na niebezpieczeństwo utraty życia,

g) zostały wykastrowane.

Okoliczności, wymienione w punktach 2 i 3 lit. f, muszą być stwierdzone na podstawie świadectwa, wydanego przez powiatowego lekarza weterynaryjnego.

Opłaty pobierane będą przez zarząd gminy począwszy od dnia 6 lipca 1931 r.

Zarząd gminy wzywa przeto posiadaczy ogierów podlegających opłacie, aby w czasie do dnia 1 lipca 1931 r. włącznie zgłosili te ogiery w zarządzie gminy.

Zarząd gminy oznajmia jednocześnie, że:

1) kto w przepisanym terminie, t. j. do dnia 1 lipca 1931 r. nie zgłosi ogiera podlegającego opłacie ulegnie karze pieniężnej do 100 zł lub karze zastępczej aresztu do 3-ch dni (art. 6 ustawy),

2) posiadacze ogierów podlegających opłacie obowiązani są do dnia 1 września 1931 r. wnieść do kasy zarządu gminy opłatę w wysokości 50 zł od ogiera,

3) opłaty nie uiszczone do dnia 1 września 1931 r. będą, zgodnie z obowiązującemi przepisami, ściągnięte przymusowo z doliczeniem kar za zwłokę oraz kosztów egzekucyjnych.

. . . . dnia . . . . . . 19.... r.

Zarząd gminy

Wzór Nr. 2.

Zarząd gminy . . . .

ZAŚWIADCZENIE

P. . . . .
zamieszkały w . . . . . .
zgłosił swojego ogiera maści . . . . .
lat. . . . podlegającego opłacie na zasadzie ustawy z dnia 23 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247), na dowód czego wydano niniejsze zaświadczenie.

. . . . . dnia . . . 19.... r.

Pieczęć

. . . . . .
podpis wydającego zaświadczenie.

Wzór Nr. 5

Powiat

Gmina

Cyfrowe zestawienie wyników ściągniętych opłat od posiadaczy ogierów, nie posiadających świadectw uznania

Za czas od do

Ilość ogierów					Opłaty			Kary za zwłokę		Uwagi
podlegających opłacie	zgłoszonych	niezgłoszonych	za które uiszczono opłatę	za które nie uiszczono opłatę	ogólna kwota ściągniętych opłat	wpłacono do kasy skarbowej	zatrzymała gmina kwotę (25%)	ilość wypadków, w których pobrano kary za zwłokę	ogólna suma kar za zwłokę, wpłaconych do kasy skarbowej	

Wzór Nr. 3.

Zarząd gminy . . . .

Pokwitowanie Nr.

P. . . . .

z . . . .

wpłacił do kasy zarządu gminy zł gr

tytułem opłaty za rok 193. . .

od ogiera maści

lat

złotych pięćdziesiąt 50 —

tytułem kary za zwłokę w uiszczeniu opłaty za rok 193 . . . od ogiera maści

lat

złotych ————

Razem złotych

Zasada: ustawa z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nie posiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247).

pieczęć dnia 193... r.

Podpis

Wzór Nr. 4.

DEKLARACJA.

Zarząd gminy powiatu wpłaca do kasy skarbowej na dochód budżetu Ministerstwa Rolnictwa (dział 3 § 17) kwotę zł (słownie: pochodzącą z opłat od ogierów, nie posiadających świadectw uznania kwotę zł (słownie: pochodzącą z kar za zwłokę w uiszczeniu opłat od ogierów, nie posiadających świadectw uznania — razem zł (słownie:

Instrukcja Ministerstwa Rolnictwa

z dnia 13 czerwca 1931 r.

dla powiatowych władz administracji ogólnej w sprawie wykonania ustawy z dnia 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24, poz. 247), w brzmieniu ustawy z dn. 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39. poz. 339).

§ 1.

W czasie od 1 do 5 grudnia każdego roku władza administracji ogólnej, a w gminach, stanowiących powiaty miejskie, wojewoda — winni przypomnieć zarządom gmin o czynnościach, jakie mają one w następnym roku przedwsięwziąć, stosownie do instrukcji dla zarządów gmin w sprawie wykonania ustawy o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania.

Urzędnicy władz nadzorczych winni również przy sposobności odbywania lustracji gmin zwracać uwagę, czy gminy wykonywują obowiązki, ciążące na nich stosownie do instrukcji, wymienionej w ustępie poprzednim, i udzielać im — w razie potrzeby — odpowiednich wyjaśnień.

§ 2.

Potrzebną ilość druków: obwieszczeń o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (§ 1 instrukcji dla zarządów gmin), spisów ogierów, zaświadczeń o dokonaniu zgłoszenia, kwitarjuszy i zestawień cyfrowych (wzór Nr. Nr. 1, 2, 3 i 5 do instrukcji dla zarządów gmin), powiatowa władza administracji ogólnej zamówi dla zarządów wszystkich gmin w powiecie z wyjątkiem gmin, stanowiących powiaty miejskie, które same zamawiają druki. Zamówienie to winno być dokonane w Samorządowym Instytucie Wydawniczym S-ka z ogr. odpow. Warszawa, Świętokrzyska Nr. 13 m. 15 (tel. 442-63). Kwitarjusze winny być sporządzone w bloczkach po 50 blankietów koloru białego.

W razie potrzeby władza administracji ogólnej zażąda od gmin zapotrzebowania na te obwieszczenia i druki.

Koszty wykonania obwieszczeń i druków pokrywają zarządy gmin z 25% pobranych opłat.

§ 3.

Kwitarjusze winny być przesznurowane. Końce sznurów winny być umocnione lakiem, w którym winna być wyciśnięta pieczęć powiatowej władzy administracji ogólnej, względnie wojewody, o ile chodzi o gminy, stanowiące powiaty miejskie.

Blankiety kwitarjuszy winy być ponumerowane.

Numeracja blankietów winna być ciągła, t. j. numery blankietów pokwitowań w drugim i następnych kwitarjuszach winny rozpoczynać się od liczby, następującej kolejno po ostatniej liczbie poprzedniego kwitarjusza.

Na zewnętrznej stronie końcowej okładki kwitarjusza winna być umieszczona notatka, stwierdzająca ilość blankietów pokwitowań, oraz kolejne numery blankietów (numer pierwszego i ostatniego blankietu). Notatka ta winna być podpisana przez właściwego urzędnika powiatowej władzy administracji ogólnej, a o ile chodzi o gminy, stanowiące powiaty miejskie, przez właściwego urzędnika wojewody oraz zaopatrzona w pieczęć tej władzy. Władze te winny prowadzić ewidencję wydanych kwitarjuszy.

§ 4.

Po otrzymaniu przez wojewodę względnie powiatową władzę administracji ogólnej od zarządów gmin danych, określonych w § 9 lub § 12 instrukcji dla zarządów gmin, winny one szczegółowo sprawdzić te dane.

Wynik sprawdzenia winien być opisany czerwonym atramentem pod ostatnią pozycją spisu ogierów (wzór Nr. 1 do instrukcji dla zarządów gmin) oraz zakomunikowany zarządowi gminy. Notatka winna być podpisana przez urzędnika, sprawdzającego odnośne dane, i zaopatrzona w pieczęć władzy.

§ 5.

Powiatowe władze administracji ogólnej i, o ile chodzi o gminy, stanowiące powiaty miejskie, zarząd tej gminy winny przesyłać corocznie właściwemu urzędowi wojewódzkiemu zestawienia cyfrowe wyników ściągniętych opłat od ogierów,

nieposiadających świadectw uznania, sporządzone gminami według wzoru Nr. 5, załączonego do instrukcji dla zarządów gmin.

Zestawienia te za czas do dnia 1 kwietnia a w roku 1931 do dnia 1 września — winny być przesłane najpóźniej do dnia 1 maja a w roku 1931 do dnia 1 października, zestawienia zaś za czas od dnia następnego po dniu płatności do dnia 31 grudnia winny być przesłane do dnia 20 stycznia następnego roku.

§ 6.

Powiatowi lekarze weterynaryjni winni w razie stwierdzenia, iż ogier ukończył 15 lat przed dniem 1 stycznia 1931 r. (art. 4 pkt. c ustawy) lub, że ogier wskutek wad organicznych (np. przepukliny mosznowej, wnętrostwa i t. p.) nie może być poddany kastracji z uwagi na niebezpieczeństwo świadczenia według wzoru Nr. 1, względnie Nr. 2. Czynności te powiatowi lekarze weterynaryjni będą wykonywali bezpłatnie.

§ 7.

Instrukcja Ministra Rolnictwa z dnia 24 listopada 1930 r. dla władz administracji ogólnej w sprawie wykonania ustawy z dn. 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania, traci moc obowiązującą.

Minister Rolnictwa:

Wzór Nr. 1.

ZAŚWIADCZENIE.

Stwierdzam niniejszem, że ogier . . . . maść . . . (odmiany i znaki szczególne) . . .
. . . .
. . . .
należący do p. . . . . . . zamieszkałego w . . . . . . gminie . . . . . pow. . . . przed dn. 1 stycznia 1931 r. ukończył lat 15.

Zaświadczenie niniejsze wydaje się stosownie do art. 4 pkt. c ustawy z dn. 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 247), w brzmieniu ustawy z dn. 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39 poz. 339).

(Pieczęć)

Powiatowy lekarz weterynaryjny.

Wzór Nr. 2.

ZAŚWIADCZENIE.

Stwierdzam niniejszem, że ogier lat ... liczący maści . . . . (odmiany i znaki szczególne) . . .
. . . .
wysokości w kłębie . . . . . należący do p. . . . . zamieszkałego w . . . gminie . . . powiat . . . ma wadę organiczną, a mianowicie . . . . . .
. . . .
. . . .
wskutek której ogier ten nie może być poddany kastracji ze względu na niebezpieczeństwo utraty życia.

Zaświadczenie niniejsze wydaje się stosownie do art. 4 pkt. ustawy z dn. 23 marca 1929 r. o opłatach od ogierów, nieposiadających świadectw uznania (Dz. U. R. P. Nr. 24 poz. 247), w brzmieniu ustawy z dn. 21 marca 1931 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 339).

Zaświadczenie niniejsze ważne jest do dnia 31 grudnia 193 r.

(Pieczęć)

Powiatowy lekarz weterynaryjny.

163.

Zarządzenie

Wojewody Lwowskiego

z dnia 14 lipca 1931 r.

o zmianie granic okręgów izraelickich urzędów metrykalnych w Drohobyczu i Borysławiu w powiecie drohobyckim.

Na podstawie § 2. rozporządzenia ministerjalnego z dnia 15 czerwca 1875, ogłoszonego rozporządzeniem b. galic. Namiestnictwa z 14 września 1876 (Dz. u. kr. Nr. 55 z 1876 r.) zarządzam co następuje:

§ 1. Z okręgu izraelickiego Urzędu metrykalnego w Drohobyczu w powiecie drohobyckim wyłącza się gminy Banię kotowską i Hubicze. i włącza się je do okręgu izraelickiego Urzędu metrykalnego w Borysławiu w tymże w powiecie.

§ 2. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

P. O. Wojewody:
Wicewojewoda: W. Drojanowski.

164.

Urząd Wojewódzki Lwowski.
L. Org. 668/31.

Komunikat.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych na powiadomienie Poselstwa Argentyńskiego, wyraziło tymczasowe uznanie Pana Francisca Dato Tessitore Konsulem Argentyńskim we Lwowie, aż do czasu nadejścia jego listów komisyjnych i udzielenia mu formalnego exequatur.

Ministerstwo Spraw Zagranicznych prosi o użyczenie Panu Konsulowi Tessitore'owi wszelkiej należytej pomocy i poparcia przy spełnianiu jego obowiązków, gdzieby tego zaszła potrzeba.

P. O. Wojewody:
Wicewojewoda: W. Drojanowski.

Klasa wartości	Rodzaj drzewa — Klon, wiąz dąb jasion, jawor	sosna osika	świerk jodła	Inne	Powiat
	Cena w złotych za 1 m³				
I.	23	15	11	9	1. Bóbrka 2. Gródek Jagielloński 3. Lwów 4. Łańcut 5. Nisko 6. Przeworsk 7. Rawa ruska 8. Rudki 9. Sokal 10. Tarnobrzeg
II.	23	12	12	8	1. Turka
III.	23	13	10	9	1. Jarosław 2. Jaworów 3. Kolbuszowa 4. Mościska 5. Rzeszów 6. Żółkiew
IV.	21	13	10	8	1. Drohobycz 2. Lubaczów 3. Przemyśl 4. Sambor
V.	20	12	9	7	1. Strzyżów 2. Dobromil
VI.	19	11	9	7	1. Brzozów 2. Sanok 3. Stary Sambor
VII.	18	10	8	7	1. Krosno 2. Lisko

165.

Ogłoszenie.

Lwowski Urząd Wojewódzki.

Cennik

za 1 m³ drewna użytkowego na pniu ustanowiony na podstawie rozporządzenia Ministerstwa Robót Publicznych 1/6, 1928 Dz. U. R. P. r. 69 poz. 635 dla przeliczenia daniny lasowej na ekwiwalent w gotówce w kwartale III-cim 1931 r. w obrębie Województwa lwowskiego.

Ceny ustanowione w powyższej tabeli należy stosować za drzewo w lasach położonych co najwyżej w odległości do 5 km. od stacji kolejowej normalno-torowej lub rzeki spławnej. Przy obliczaniu należytości za drewno w lasach oddalonych od stacji kolejowej normalno-torowej lub rzeki spławnej ponad 5—10 km. stosować należy ceny powyższe z 15% zniżką przy odległościach ponad 10—20 km. z 20% zniżką, przy odległościach ponad 20—30 km. z 25% zniżką, zaś przy odległościach ponad 30 km. z 30% zniżką.

P. O. Wojewody:
Wicewojewoda: W. Drojanowski.

166.

Ogłoszenie.

Las o obszarze 0.1323 ha. własność Iwana Demczyszyna w Tysowicy położony w gminie kat. Tysowica, pow. Stary Sambor na parc. lkt. 5908/1

i 5909/4 uznaje się za las ochronny na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z 24. VI 1927 (Dz. U. Nr. 57), ze skutkami wynikającemi z ustępu pierwszego, drugiego i czwartego art. 21 oraz art. 23. tegoż rozporządzenia.

P. O. Wojewody:
Wicewojewoda: W. Drojanowski.

167.

Ogłoszenie.

Las o obszarze 0.8420 ha własność Hrycia Demczyszyna w Tysowicy, położony w gminie kat. Tysowica powiat Stary Sambor na parcelach 5910 i 5911 uznaje się za las ochronny na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 24. VI. 1927. (Dz. U. Nr. 57) ze skutkami wynikającemi z ustępu pierwszego, drugiego i czwartego art. 21 oraz art. 23 tegoż rozporządzenia.

P. O. Wojewody:
Wicewojewoda: W. Drojanowski.

168.

Ogłoszenie.

Las o obszarze 1.0416 ha własność Michała Sawruka syna Iwana w Tysowicy, położony w gminie kat. Tysowica powiat Stary Sambor na parcel. 6722, 6723, 6726/1, 6726/2 uznaje się za las ochronny na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 24. VI. 1927 (Dz. U. Nr. 57) ze skutkami wynikającymi z ustępu pierwszego, drugiego i czwartego art. 21 oraz art. 23 tegoż rozporządzenia.

P. O. Wojewody:
Wicewojewoda: W. Drojanowski.

169.

Ogłoszenie.

Las o obszarze 0.4060 ha własność Iwana Łopuszańskiego w Tysowicy, położony w gminie kat. Tysowica powiat Stary Sambor na parcelach 6720 i 6724 uznaje się za las ochronny na podstawie art. 19 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej z dnia 24. VI. 1927 (Dz. U. Nr. 57) ze skutkami wynikającymi z ustępu pierwszego, drugiego i czwartego art. 21 oraz art. 23 tegoż rozporządzenia.

P. O. Wojewody:
Wicewojewoda: Drojanowski.

170.

Zarządzenie

Wojewody lwowskiego z dnia 20. czerwca 1931 r. o kontroli i badaniu mięsa wprowadzonego do miejscowości posiadających rzeźnie publiczne.

Na podstawie art. 15. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22. marca 1928 o badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa, Dz. U. R. P. Nr. 38. poz. 361), oraz §§ 39 i 41 rozporządzenia Ministra R. z dnia 29 stycznia 1929 Dz. U. R. P. Nr. 32. poz. 305, zarządzam co następuje:

§ 1.

Wszelkie transporty mięsa świeżego (surowego) ze zwierząt rzeźnych, jak bydła rogatego, cieląt, świń, owiec, kóz, oraz zwierząt jednokopytowych, niezależnie od ich wagi, wprowadzane, (wwożone) w jakikolwiek sposób do miejscowości posiadających rzeźnie publiczne, w których urzędowe badanie wykonują wyłącznie lekarze weterynaryjni, winny być niezwłocznie dostarczone do wyznaczonej przez zarząd gminy stacji kontroli sanitarnej, celem sprawdzenia, czy mięso wprowadzone jest zaopatrzone w odpowiednie świadectwa oraz, czy jest przepisowo oznakowane.

§ 2.

Mięso, co do którego w myśl § 1. sprawdzono, że zostało urzędowo zbadane i oznakowane w miejscu uboju przez oglądacza mięsa, a nie przez lekarza weterynaryjnego, podlega ponownemu urzędowemu badaniu, przez lekarza weterynaryjnego w stacji kontroli sanitarnej w miejscowości, do której je wprowadzono (wwieziono).

§ 3.

Na pokrycie kosztów związanych z przeprowadzeniem ponownego badania (§ 2) zarządy odnośnych gmin mogą pobierać od posiadaczy mięsa opłaty w wysokości, nie przekraczającej opłat pobieranych na pokrycie kosztów urzędowego badania w danej rzeźni publicznej. Za wykonywanie natomiast czynności wymienionych w § 1 zarządzenia nie wolno pobierać żadnej opłaty od posiadaczy mięsa.

§ 4.

Winni przekroczenia postanowień niniejszego zarządzenia, będą karani w drodze administracyjnej, na podstawie powołanego na wstępie rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej.

§ 5.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dn. ogłoszenia. Równocześnie z wejściem w życie zarządzenia tracą moc obowiązującą wszelkie dotychczasowe zarządzenia w tej mierze, wydane przez poszczególne władze samorządowe.

Za Wojewodę:
Naczelnik Wydziału: Kwaśniewski.

171.

Ogłoszenie.

Parcele leśne l. kt. 6070/2, 6070/1, 6071/3, 6071/5, 6072/1, 7748/2, 7748/3, 7748/4 i 7748/5 o obszarze 3.59 ha własność J. E. ks. Andrzeja Szeptyckiego, Metropolity obrz. gr. kat. we Lwowie, położone w gminie kat. Lwów IV., a wchodzące w skład

t. zw. lasku cesarskiego — uznaje się za las ochronny na podstawie art. 19. rozporz. Prezydenta Rzepltej z dnia 24. VI. 1927 (Dz. U. Nr. 57.) ze skutkami wynikającymi z art. 21. tego rozporządzenia.

Za Wojewodę:
Naczelnik Wydziału: Kwaśniewski.

172.

Obwieszczenie!

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 ex 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że Magister farmacji Bernard Munczeles — wniósł dnia 20. maja 1931 do tut. Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Przemyślu ze stanowiskiem przy ulicy Jagiellońskiej od N-ru 6 do 12 i od Nr. 1 do 27 włącznie.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby się czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Starostwa powiatowego w Przemyślu.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę:
Naczelnik Wydziału Zdrowia.
Dr. Wacław Majewski.

173.

Obwieszczenie!

Na podstawie postanowień § 48 ustawy z dnia 18 grudnia 1906 Dz. p. p. Nr. 5 ex 1907 Urząd Wojewódzki podaje do powszechnej wiadomości, że Magister farmacji Osidacz Mikołaj, zamieszkały w Jaworowie wniósł dnia 20. maja 1931. do tut. Urzędu Wojewódzkiego podanie o koncesję na nową aptekę publiczną w Krukienicach pow. Mościska.

Urząd Wojewódzki wzywa zatem tych właścicieli aptek publicznych, którzyby sie czuli zagrożonymi w swej egzystencji przez otworzenie tej apteki, aby w ciągu czterech tygodni, licząc od dnia niniejszego ogłoszenia wnieśli ustnie lub pisemnie przedstawienie do Starostwa powiatowego w Przemyślu.

Przedstawień później wniesionych nie będzie się uwzględniać.

Za Wojewodę:
Dr. Wacław Majewski.
Naczelnik Wydziału Zdrowia.

174.

OBWIESZCZENIE

Według doniesień interesowanych urzędów, włóczą się po kraju i wyłudzają pod rozmaitemi pozorami wsparcia na rachunek swoich gmin zamieszkania, względnie gmin zobowiązanych do trwałej opieki następujące osoby:

1) Stefan Sroczyński ur. 15/8 1910 w Brześciu pow. Środa. (syn Michała i Jadwigi) Woj. Poznań.

2) Juljan Wysocki syn Adama i Rozalji ur. w 1899 r. we wsi Opol, Beżdziec pow. Drohiczyn, Woj. Poleskie.

3) Antoni Orzechowski ze wsi Poniemoń, gm. Szczorse, pow. Nowogródek.

4) Szymon Duduk s. Piotra ur. 1904 r. we wsi Siniawka, pow. Nieśwież, Woj. Nowogródek.

5) Dominik Twardowski s. Gawryła i Marjanny ur. 1901 w Nowym Zawodzie, pow. Zytomierski, obyw. rosyjski, Woj. Warszawa.

6) Tadeusz Stanisław Lange s. Jana i Ludwiki ur. 1907 rzeźnik z Pruszkowa, pow. Warszawa.

7) Jerzy Franciszek Lange ur. 1909 brat Stanisława.

8) Eigner Walery Franciszek b. mieszkaniec wsi Józefów, gm. Jabłonna, Woj. Warszawa.

9) Jan Chojnacki syn Andrzeja i Julji ur. 1879 zam. Pruszkowieprzy ul. Promyk 6. Woj. Warszawa.

10) Bąkiewicz Edward syn Franciszka i Izabelli, żona Zofja, córka Helena, zam. we wsi Korolówka dawniej gm. Okuniew. Woj. Warszawa.

11) Matwijów Bazyl ur. 1892 w Nowosiółku liskim pow. Kamionka str.

12) Brasse Karol ur. 14/7 1859 w Żywcu, syn Augusta i Alojzy.

13) Brasse Oswald ur. 6/3 1896 r. z Zabłocin s. Augusta i Alojzy. przyn. do gm. Iseb.

14) Jakóbowski Józef syn Józefa i Rozalji, ur. w Witkowicach na Morawie 10/4 1902 rzekomo przyn. Barcice pow. Nowy Sącz.

15) Zych Stanisław, syn Tomasza i Wiktorji ur. 6/5 1889 r. w Dobczycach.

16) Danicki Jan, syn Michała i Marji ur. 1907 w Gliniczku pow. Jasło.

17) Kuratnik Olga, córka Marka ur. 1902 w Wygonoscy gm. Teleh-awy pow. Kosów. Woj. Poleskie.

18) Demianowicz Stefan, z Sielec Woj. Poleskie kilkakrotnie karany.

19) Andrusiewicz Jakób ur. 1908 b. mieszkaniec wsi Bortnowicze pow. Prużana. Woj. Poleskie.

20) Onocko Mikołaj s. Maksyma ur. 1909 b. mieszkaniec wsi Kozły pow. Prużana. Woj. Poleskie.

21) Nestorowicz Maciej s. Jerzego i Agafji ur. 1910 ze wsi Chorewo, pow. Prużana. Woj. Poleskie.

22) Bartosik Władysław syn Antoniego i Antoniny ur. 17/5 1896 r. w Sieńsku, gm .Nagłowice pow. Jędrzejów, mieszkaniec Sieńska. Wojew. Kielce.

23) Gasik Eugenjusz lat 24, syn Jana i Katarzyny mieszkaniec miasta Kielc.

24) Piątek Anna, żona Jakóba zam. w Radomiu — Kielce.

25) Bartosz Dymitr s. Dymitra ze wsi Zadwórze gm. Kostrowice pow. Słonim, Woj. Nowogródek.

26) Szubryt Józef ur. w 1898 mistrz piekarsko-cukierniczy syn Jakóba i Marji z gm. Mordarka pow. Limanowa. Woj. Kraków.

27) Duda Franciszek Wojciech syn Wojciecha i Katarzyny lat 40 (z Krakowa).

28) Ruszkiewicz Józef ur. 1873 w Krakowie syn Piotra i Bronisławy murarz — żonaty żona Anna przynależny do Krakowa, włóczy się z żoną.

29) Strzelec Alojza lat 23, rodem z Ciężkowic, pow. Chrzanów. Woj. Krakowskie, córka Jakóba i Marji.

30) Atamańczuk Jakób ur. 1883 w gm. Olchowce pow. Dolina. Woj. Stanisławowskie.

31) Dmytro Czolij ur. 1901 s. Jewdochy z Niegowiec pow. Kałusz Woj. Stanisławów.

32) Mikołaj Żończak s. Jana i Jewdochy ur. 22/4 1901 w Stankowcach, pow. Dolina Woj. Stanisławów.

33) Paulina Moskwa ur. 1889 r. w Bolechowie pow. Dolina Woj. Stanisławów.

34) Leopold Paszkowski ur. 1911 w Czerniowcach s. Jana i Józefy, ślusarz.

35) Teodor Stefanko ur. 23/1 1902 w Siemiginowie, pow. Stryj, Woj. Stanisławów.

36) Dmytro Semczuk syn Hawryły i Paraski ur. w Uhornikach, przyn. do gm. Targowica pow. Tłumacz. Woj. Stanisławów.

37) Stanisław Kłonowski lat 26 przyn. do gm. Nadorożna, pow. Tłumacz, Woj. Stanisławów.

38) Ołeksa Haculak lat 26 pow. Tłumacz. Woj. Stanisławów.

39) Dmytro Jackowski lat 26 pow. Tłumacz, Woj. Stanisławów.

40) Maciej Hodowaniec ur. w Mołodyjowie pow. Tłumacz Woj. Stanisławów.

41) Michał Rzucidło lat 52 przyn. do gm. Sianki pow. Turka, Woj. Lwowskie.

42) Nikofor Durko s. Jerzego i Marji z Krzywsk, Woj. Wileńskie.

43) Karol Jasiński zam. w Tarnówce pow. Radziechów Woj. poznańskie.

44) Marja Koziorz z Chełma woj. Katowickie.

45) Mateusz Bielewicz l. 19 ze wsi Rzeczki gm. Telechany, pow. Kosów, Woj. poleskie.

46) Maciej Nestorowicz patrz poz. 21.

47) Michał Krzysztofiak zam. w Klikusowie pow. Nowy Targ, Woj. poznańskie.

48) Mieczysław Służyński s. aJna i Marjaonny ur. w Bargatowie, pow. Augustów, Woj. białostockie.

49) Zofja Śliwińska lat 19 córka Józefy ur. w Pawłowie gm. Sędziszów pow. Jędrzejów, Woj. Kieleckie.

50) Jan Woźniak s. Pawła i Marjanny ur. 1884 przyn. do gm. Jangrot, pow. Olkusz, Woj. Kieleckie.

51) Jan Plutecki s. Jana i Katarzyny z Mazurkiewiczów ur. dnia 11/1 1910 w Słomnikach pow. Niechowski, Woj. Kieleckie.

52) Szyfman Samson Wolf syn Szmula Herscha i Mirjam Riwki ur. 1912 r. w Skarżysku Kamiennej, pow. Konecki, Woj. Kieleckie.

53) Artur Bujak ur. 28/10 1911 r. w Królewskiej Hucie, s. Józefa i Juljanny.

54) Jerzy Musialik zam. w Łasicach średnich, Woj. Śląskie.

55) Jan Kowalski s. Stanisławy ur. 8/7 1907 m. Hordzieżka, gm. Gułów, pow. łukowski, Woj. lubelskie.

56) Władysław Piskorski s. Grzegorza i Pauliny z Oleszczuków ur. 1907 zam. we wsi Krobonoisz, gm. Staw. pow. Chełmski, Wojew. lubelskie.

57) Bronisław Grzesnik s. Michała i Katarzyny ur. 17/I. 1896 r. przyn. do wsi Brzeziny, pow. lubelski, zam. w Parczewie.

58) Bronisław Turenko s. Piotra i Franciszki ur. 1895 r. zam. w Białej Pod.

59) Feliks Mikłaszewski, syn Stanisława i Marji ur. 16/5 1888 r. w Charkowie zam. w Lublinie przy ul. Pawiej Nr. 37, oficer armji Petlury i Bałachowicza.

60) Tadeusz Jastrzębski syn Kazimierza i Marji ur. 1894 w Dolinie woj. stanisławowskie zam. w Lublinie przy ul. Skobińskiej podający się za oficera rezerwy W. P.

61) Jan Jakubiak syn Piotra i żona jego Natalja mieszk. m. Sokołowa.

62) Paulina Madziarowa vel Wasilewska, córka Jana z m. Sokołowa.

63) Zenon Liczkowski lat 33 s. Stanisława, pryw. nauczyciel ze wsi Gałki gm. Grębków, pow. węgrowski legitymuje się dowodem osob.

64) Eugenjusz Kłopotowski s. Władysława b. mieszk. wsi Niewiadoma, gm. Sabnie, pow. Sokołowski, Woj. lubelskie.

65) Franciszek Szarek s. Joachima i Małgorzaty ur. w 1890 zam. w Stoczku gm. Wola rębkowska, pow. garwoliński, Woj. lubelskie.

66) Cyryl Rapanowicz, ur. 1906 s. Stefana i Katarzyny ze wsi Rabuń, gm. Kościeniewicze, pow. wilejski, woj. wileńskie.

67) Józef Lenardczuk, syn Teodora i Marji z gm. Poździęmierz, woj. Kraków.

68) Marja Janusówna ur. 1905 w Borku pałęckim córka Wojciecha przyn. do gm. Grabia Woj. Kraków.

69) Jan Kot, syn Jana i Anny ur. 1899 w Krukienicach, pow. Mościska.

70) Andrzej Lipiński z Witkowic, pow. Kraków.

71) Zofja Madejska recte Marja w towarzystwie Jana Stanisława Madejskiego ur. w Gorlicach w 1891 r. (Zofja z Czeluśniaków Madejska ur. 11/5 1901 w Bardyjowie, Czechosłowacja).

72) Florjan Szypulski ur. 1880, syn Macieja i Anny przyn. gm. Ropie.

73) Adolf Paprocki s. Jana i Karoliny ur. 1910 w Krakowie zam. w Krakowie ul. Katowa l. 15.

74) Jan Klukiewicz ze wsi Jaczańce gm. Żyrmunska, pow. Lida, Woj. Nowogródek.

75) Paweł Romańczuk, syn Aleksandra ze wsi Orda pow. Nieświerz, Woj. Nowogródek.

76) Juljanna Szumejko, c. Anny ze wsi Kręty—Brzeg, gm. Horodziej, pow. Nieśwież, woj. Nowogródek.

77) Ireneusz Falcman, syn Cezarego i Stefanji ur. 1902 w Łodzi.

78) Helena Wiśniewska c. Michała i Józefy ur. 1904 pochodząca z osady Brudzew, pow. Kolski.

79) Kazimierz Zwierzchowski, s. Franciszka i Eleonory ur. w Łodzi w r. 1912.

80) Stanisław Piskorski s. Józefa i Teodory z Brudzewa, pow. Kolski.

81) Władysław Bielecki, s. Jana i Ludwiki ur. 1882 mieszk. m. Łaska.

82) Wiktor Górski, syn Józefa mieszk. Rudy—panjanickiej, pow. Łódz.

83) Marja Jaszczukówna lat 19, c. Nikity ze wsi Korczyce małe, gm. Nowosiółki, pow. Kobryń, Woj. poleskie.

84) Edmund Solczak, s. Antoniego i Zofji ur. 1906 r. w Drohobyczu, czeladnik piekarski.

85) Ignacy H u b e r syn Jakóba i Zofji ur. 1892 w Obertynie, pow. Horodenka, Woj. Stanisławowskie.
86) Tauba G i t t e l (Gusta) Würzberger ur. 1905 w Stanisławowie, córka Eljasza i Chaji z zawodu krawczyni.
87) Jan T e p p e r ur. 1896 w Chyrowie syn Andrzeja i Anastazji, malarz pokojowy.
88) Jan Walerjan P o k o j o w s k i, lat 23, czeladnik masarski ze Stanisławowa.
89) Stanisław F i l i p c z u k syn Karola i Kazimiery Bieleckiej ur. 1910 w Stanisławowie.
90) Franciszek G a c y s z y n ur. w Słobódze ad Tłumacz, Woj. Stanisławowskie.
91) Józef S z e s z k o, syn Mikołaja i Konstancji zam. w Brześciu nad Bugiem.
92) Antoni W ą s i k ur. w Bieczu dn. 13/6 1904 s. Józefa i Marji, tokarz maszynowy, zam. w Gliniku marjampolskim, pow. Gorlice.
93) Stefan S z c z ę ś n i a k, syn Marjanny ur. 19/10 1906 we wsi Ciechostowice gm. Szydłowice, pow. Konecki, Woj. Kieleckie.
94) Leon Z d r a c h s. Wawrzyńca i Petroneli 1909 we wsi Zarzecze gm. Pilica, pow. Olkusz, Woj. Kieleckie.
95) Franciszek S z c z e r b a s. Franciszka i Katarzyny 1910 r. w Pilicy, pow. Olkusz, Woj. Kieleckie.
96) Anna K l i m c z a k o w a córka Wojciecha i Józefy L. 28 mieszk. Kolonji Zieleniec, gm. Będków, pow. Nieszawa.
97) Stefan R o k o s z k a, s. Mateusza i Agnieszki przyn. do pow. Radomskiego, Woj. Kieleckie.
98) B u r d a Wincenty, s. Jacentego i Katarzyny ur. 30/9 1895 w Radomiu, gm. górna, zapis, do ksiąg ludności stałej w gm. Iwanowice, pow. Miechowski, Woj. Kielecki.
99) Jan W ó j c i k l. 15. s. Marjanny, mieszk. wsi Janina gm Szczytniki, pow. Stopnicki, Woj. Kieleckie.
100) Władysława W i ę c k o w s k a lat 17 c. Wojciecha i Wiktorji z Kielc.
101) Józef Ł o z i ń s k i, lat 19, s. nieślubny Anny, z gmin. Wielkie Oczy, pow. Jaworów.
102) Natan Dawid E n g l ä n d e r ur. 1904 w Krakowie, s. Chany zam. w Rzeszowie.
103) Edmund S o l c z a k patrz 84.
104) Dmytro A r t y m, syn Mateusza i Teofili przyn. do gm .Ostrów, pow. Bóbrka.
105) Teresa M o t y k a, żona Wojciecha z 10-o letnią córką Katarzyną, pochodzącą z Tarnawy pow. Wadowice, przyn. do gm. Pilchów, powiat Tarnobrzeg.
106) Klemens M a ć k o, syn Zuzanny ur. 1905 r. w Orowie, pow. Drohobycz.
107) Stanisław U s z y j, ur. 1906 w Grzymałowie, pow. Skałat.
108) Wojciech B u s z, syn Kazimierza i Anny, ur. 1906, w Ameryce, zam. w gm. Boguchwała, pow. Rzeszów.
109) R a d u c h Stefan, syn Mikołaja i Katarzyny, lat 26, z Żółtaniec, pow. Żółkiew.
110) B i p a (Leopold B r e n n e r), ur. 1887, syn Jonasza i Feigi, rzekomo z Drohobycza.
111) Stefan M a r y c z k o, syn Jana i Anny, ur. 1901 w Woli Michowej, pow. Lesko.
112) Anna K r ó l, c. Wawrzyńca i Katarzyny, ur. w Samborze w r. 1894.
113) Franciszek S ó ł k o w s k i, syn Piotra i Franciszki, ur. 1898 w Lubli pow. Strzyżów.
114) Maciej P a s ł a w s k i, syn Jana i Jewki, ur. 1884 w Modryczu pow. Drohobycz.
115) Marja S z y s z k i e w i c z, lat 45, z gm. Żółtańce pow. Żółkiew.
116) Bronia B i n d e r, lat 33, z gm. Żółtańce, pow. Żółkiew.
117) Bazyli M a t w i j ó w,ur. 1892 w Nowosiółkach pow. Kamionka Str.
118) Józef K r u p a, syn Wasyla i Katarzyny, lat 32 ur. w Balicach pow. Mościska.
119) Józef T r u s z c z a k, syn Michała i Katarzyny, lat 44, z Balic pow. Mościska.
120) Antoni W o j c i e c h o w s k i, syn Stanisława i Karoliny, ur. dnia 14 czerwca 1900 w Mościskach.
121) Jan B i e l e c k i, syn Romana i Józefy, ze Schodnicy pow. Drohobycz.

175.

KOMUNIKAT.

Inż. Bolesław R o s z e k, mierniczy przysięgły, przeniósł z dniem 15 czerwca 1931 r. swą siedzibę urzędową z Leska do Ustrzyk dolnych, pow. Lesko.

Za Wojewodę:

inż. M a l i s z e w s k i, Dyrektor R. P.

176.

OBWIESZCZENIE.

Zmiana postanowień § 1 i 51 statutu Powiatowej Komunalnej Kasy Oszczędności w Sokalu.

Urząd Wojewódzki Lwowski reskryptem:
1) z dnia 19 marca 1931, L. SF. 531/1 z 1930 r. przyjął do wiadomości uchwałę Tymczasowego Zarządu powiatowego w Sokalu z dnia 20 grudnia 1929 r., którą postanowiono zmienić nazwę Komunalnej Kasy oszczędności powiatu w Sokalu przez nadanie jej nazwy: „Powiatowa Komunalna Kasa Oszczędności w Sokalu".
2) z dnia 3 grudnia 1930, L. SF. 531/4 zatwierdził uchwałę Tymczasowej Rady powiatowej w Sokalu z dnia 24 października 1930, którą postanowiono zamieścić na końcu § 51 statutu tej Kasy postanowienie o następującem brzmieniu:
„Na podstawie pozwolenia Ministerstwa Skarbu udzielonego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw wewnętrznych (reskrypt Ministerstwa Spraw wewnętrznych z dnia 12 lipca 1930 r. Nr. SG. 514/2) rządzącą się niniejszym statutem Kasa uprawniona jest do zaciągania pożyczek na podstawie upoważnienia organu stanowiącego swego związku poręczającego i za osobną poręką tegoż związku za te pożyczki".

Przewodniczący Wydziału powiatowego:

O l s z e w s k i: Starosta powiatowy.

177.

STATUT

o podatku od kopalń w drohobyckiem zagłębiu kopalnianem.

Na zasadzie art. 5 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. Nr. 94, poz. 747 i § 4 rozporządzenia Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 18 marca 1924 r. Dz. U. Nr. 31, poz. 317, wprowadza się — na rzecz powiatowego Związku komunalnego w Drohobyczu i na rzecz Związków komunalnych gminnych w obrębie których już są lub w przyszłości powstaną kopalnie soli i ropy naftowej na czas od 1 kwietnia 1931 do końca marca 1932 roku samoistny podatek od kopalń.

§ 1.

Przedmiot opodatkowania stanowi ropa naftowa oraz sól wydobywana w gminach powiatu drohobyckiego.

Dotychczasowemi gminami powiatu drohobyckiego, na terenie których są już kopalnie nafty względnie soli są gminy: Mrażnica, Tustanowice i Borysław złączone obecnie w jedną gminę Borysław oraz Opaka, Orów, Schodnica i Stebnik.

§ 2.

Do uiszczenia podatku są obowiązani posiadacze względnie właściciele kopalń wymienionych w § 1.

§ 3.

Od podatku wolne są kopalnie soli i żupy znajdujące się w zarządzie państwowym i podlegające monopolowi państwowemu, jako stanowiące własność państwową, oraz kopalnie ropy naftowej, uznane przez kompetentne Władze, jako kopalnie t. zw. pionierskie (poszukiwawcze) na zasadzie rozporządzenia Prezydenta Rzeczyposp. z dnia 17 listopada 1927 r. Dz. U. Nr. 102, poz. 885.

§ 4.

Podatek będzie wymierzany od ilości wydobytych minerałów i łącznie, na rzecz powiatu i interesowanych gmin wynosi 0,75% (siedmdziesiąt pięć dziesiętn. %) ceny, względnie wartości sprzedażnej wydobytego minerału.

Powiatowy Związek komunalny jest obowiązany połączonym gminom Borysławia, Mrażnicy i Tustanowic wypłacić połowę, a gminom Orowa, Schodnicy i Stebnika 1/3 sum, pobranych w tych gminach tytułem podatku od kopalń, a to w ciągu dni 14, po pobraniu podatku. Wpływy podatkowe z obszaru gminy Opaka pobiera powiatowy Związek komunalny wyłącznie na swoją rzecz, wobec niewprowadzenia przez gminę Opaka podatku od kopalń.

§ 5.

Wymiar podatku uskutecznia Wydział powiatowy na podstawie danych, dostarczyć się mających przez odnośnych posiadaczy (właścicieli) kopalń, którzy swoje zeznania zobowiązani są przedłożyć Wydziałowi powiatowemu po upływie każdego miesiąca do dni 14.

Sposób składania zeznań, ich badanie, dokonanie wymiaru podatku, zawiadomienie płatników o jego wysokości zapomocą nakazów płatniczych, wogóle tok dalszego postępowania zostanie unormowany i ustalony w przepisach wykonawczych, jakie wyda Wydział powiatowy po porozumieniu się z interesowanemi gminami.

§ 6.

Termin płatności ustala się w ten sposób, że przypadający dla samorządów 0,75% podatek kopalniany uiszczać należy do Kasy Wydziału powiatowego w całości w ratach kwartalnych z dołu, najpóźniej do dni 14 po upływie kwartału.

§ 7.

W wyjątkowych wypadkach może Wydział powiatowy obniżyć przypadającą należytość podatku, ale tylko co do swojej części, natomiast co do połowy drugiej, przypadającej na rzecz gminy, może to Wydział powiatowy uskutecznić jedynie za zgodą odnośnej Zwierzchności gminnej.

§ 8.

Nieuiszczony w terminie podatek będzie ściągnięty w drodze przymusowej z doliczeniem kosztów egzekucji i odsetek za zwłokę według postanowień ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. Dz. U. Nr. 73, poz. 721, zmienionej częściowo rozporządzeniem Prez. Rzeczypospolitej z dnia 17 maja 1927 (Dz. U. R. Nr. 46, poz. 401).

§ 9.

Odwołanie w sprawach objętych niniejszym statutem należy wnosić w terminie i w trybie przewidzianym w art. 48 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 r. Dz. U. 94, poz. 747.

§ 10.

Winni wykroczeń przeciwko postanowieniom niniejszego statutu względnie wydanym na jego podstawie przepisom wykonawczym, ulegają karze porządkowej do wysokości 345 zł. 90 gr., o ile wykroczenie takie nie jest karalne na zasadzie art. 62—66 ustawy z dnia 11 sierpnia 1923 Dz. U. Nr. 94, poz. 747.

§ 11.

Statut niniejszy wchodzi w życie po zatwierdzeniu go przez Władzę nadzorczą i ogłoszeniu w Lwowskim Dzienniku Wojewódzkim oraz w gminach interesowanych w sposób, w tych gminach przyjęty, z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1931 r. do dnia 31 marca 1932 roku.

— — — — — — — — — —

Wydział powiatowy
w Drohobyczu
L. 5605/31.

Drohobycz, 18 czerwca 1931.

„Statut niniejszy o powyższem brzmieniu został zatwierdzony decyzją Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 28 maja 1931 r. Nr. SF.

4667/3 intymowaną Wydziałowi powiatowemu reskryptem Urzędu Wojewódzkiego we Lwowie z dnia 5 czerwca 1931 r. L. SF. 211/5/31".

Z Tymczasowego Wydziału powiatowego:
Przewodniczący: Porembalski, Starosta.

178.

ZARZĄDZENIE

Starosty powiatowego przeworskiego

o godzinach otwierania i zamykania sklepów, miejsc zawodowej sprzedaży i niektórych zakładów przemysłowych.

Na podstawie art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364) sprostowanego obwieszczeniem Prezydenta Rzp. z dnia 21 marca 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 57, poz. 545) i § 1. ust. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Ministra Pracy i Opieki Społecznej z 13 sierpnia 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 550) — zarządzam co następuje:

§ 1.

Wszystkie zakłady sprzedaży towarów niespożywczych oraz sklepy zajmujące się wyłącznie lub przeważająco sprzedażą napojów alkoholowych i zakłady fotograficzne mogą być otwarte w miastach i gminach wiejskich w dni powszednie od godziny 9-tej do godziny 19-tej.

§ 2.

Jatki z mięsem mogą być otwarte od godziny 6-tej do godziny 18-tej.

§ 3.

Sklepy spożywcze i wędliniarnie mogą być otwarte w dni powszednie od godziny 7-mej do 19-tej, zaś w dni przedświąteczne i soboty od godziny 8-mej do godziny 20-tej, z wykluczeniem jednak sprzedaży w sklepach spożywczych towarów niespożywczych w porze, gdy sklepy z towarami niespożywczemi mają być zamknięte i sprzedawać nie mogą.

Za sklepy spożywcze w rozumieniu Rozporządzenia Prezydenta Rzepl. z dnia 22 marca 1928 o godzinach handlu i godzinach otwarcia zakładów handlowych i niektórych przemysłowych (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364) oprócz wymienionych w art. 2 tego rozporządzenia jatek z mięsem i wędliniarń — uważa się sklepy sprzedające wyłącznie datajlicznie artykuły żywności przeznaczone do spożycia poza miejscem sprzedaży (sklepy z pieczywem, owocami, jarzynami, cukrem, solą, herbatą, cukierkami, czekoladkami, ciastkami i t. p. oraz towarami winno-kolonjalno-korzennemi).

W gminach wiejskich i miejskich, w których nie istnieją w dostatecznej ilości wymienione sklepy spożywcze, lub istnieją w ilości niedostatecznej, uznaje się za sklepy spożywcze także te sklepy, które w przeważającej części zajmują się sprzedażą artykułów spożywczych.

§ 4.

Zakłady fryzjerskie i kalotechniczne mogą być otwarte w dnie powszednie od godziny 9-tej do 19-tej, w soboty zaś i dnie przedświąteczne od godziny 9-tej do 21-szej.

§ 5.

Budki, kioski i t. p., w których sprzedaje się do spożycia na miejscu wodę sodową, wody mineralne i napoje chłodzące, oraz słodycze i owoce, a nie sprzedaje się żadnych innych towarów, sprzedaż odbywać się może we wszystkie dni w tygodniu:

a) w czasie od 1 kwietnia do 30 września włącznie, od godziny 9-tej do 23-ciej;

b) w czasie od 1 października do 31 marca włącznie, od godziny 9-tej do 21-szej.

§ 6.

Sprzedaż uliczna gazet i czasopism, oraz wyrobów tytoniowych, o ile sprzedaż ich odbywa się sposobem obnośnym (ulicznym) może się odbywać w dni powszednie od godz. 7-ej do 23-ciej. Przez sprzedaż uliczną zrozumieć należy sprzedaż dokonywaną na ulicach, placach z ruchomych miejsc sprzedaży, jak kosze, stoliki, skrzynki i t. p. Sprzedaż gazet i czasopism, oraz wyrobów tytoniowych w kioskach ulicznych, w których nie sprzedaję się żadnych innych towarów — uważa się za sprzedaż uliczną.

§ 7.

Uliczną sprzedaż (obnośną) wszelkich innych towarów poza wyszczególnionemi w § 6 odbywać się może wyłącznie w porze od godziny 9-tej do 19-tej, dni powszednich.

§ 8.

Mleczarnie i kwieciarnie mogą w niedziele i święta być otwarte i sprzedawać nabiał, względnie naturalne kwiaty od godz. 7-mej do godziny 10-tej.

§ 9.

Jadłodajnie mogą być otwarte :

a) restauracje, kawiarnie i bary w miastach od godziny 7-mej do 23-ciej;

b) piwiarnie, cukiernie, mleczarnie, winiarnie, bufety od godz. 7-mej do 21-szej;

c) karczmy i szynki w miastach od godziny 7-mej do 22-giej; w gminach wiejskich od godz. 7-mej do 21-szej.

Zakłady mające charakter jadłodajni winny niezależnie od wymagań specjalnych ustalonych dla poszczególnych rodzajów tychże zakładów odpowiadać następującym wymogom:

a) prowadzić jako główny przedmiot handlu, sprzedaż pokarmów i napojów do spożycia na miejscu; sprzedaż artykułów żywności do spożycia poza miejscem sprzedaży jest dozwolona tylko w godzinach określonych dla samodzielnych sklepów, prowadzących sprzedaż tego rodzaju artykułów; sprzedaż napojów i pokarmów przygotowanych lub przyprawionych w jadłodajni, celem spożycia poza miejscem sprzedaży, może się odbywać w godzinach otwarcia jadłodajni;

b) posiadać stosowne do rodzaju zakładu pokarmy i napoje, których spis należy umieścić w lokalu w miejscu widocznem;

c) mieścić się w oddzielnych lokalach niepołączonych z mieszkaniem i składających się najmniej z dwóch pomieszczeń, z których jedno ma być odpowiednio urządzone do przygotowywania lub przyprawiania pokarmów, oraz przechowywania i zmywania niezbędnych naczyń kuchennych i zastaw stołowych, drugie zaś dla spożywania pokarmów i napojów.

Dopuszczalne jest połączenie jadłodajni z mieszkaniem za pomocą korytarza lub kantorku.

d) dla przechowywania wierzchniej odzieży gości, posiadać szatnię pod opieką zakładu albo wieszadła na ten cel w pobliżu stolików.

§ 10.

Starostwo powiatowe w Przeworsku w zależności od warunków miejscowych, może w poszczególnych wypadkach zezwolić na przedłużenie czasu otwarcia jadłodajni, opłacających świadectwa przemysłowe kategorji I. lub II. poza godziny oznaczone w § 9.

Zezwolenia wydawane będą wyłącznie w wypadku wyjątkowym, a ważność takiego indywidualnego uprawnienia nie może być dłuższa od 1 roku.

§ 11.

W wigilję Bożego Narodzenia, oraz w Wielka Sobotę wszystkie sklepy, miejsca zawodowej sprzedaży, oraz zakłady fotograficzne, fryzjerskie i kalotechniczne, otwarte być mogą najwyżej do godziny 18-tej.

W czasie od 18-go do 23-go grudnia włącznie, oraz w czasie od Wielkiego Poniedziałku do Wielkiego Piątku włącznie, zezwala się w dni powszednie na przedłużenie czasu sprzedaży towarów i otwarcia sklepów i wszelkich miejsc zawodowej sprzedaży, sklepów spożywczych, jatek, wędliniarń i t. p., atoli z wykluczeniem sklepów zajmujących się wyłączną sprzedażą napojów alkoholowych, zakładów fotograficznych, fryzjerskich i t. p. — o dwie godziny — jednakże nie dłużej niż do godziny 21-szej.

W niedzielę przypadającą w czasie od 18-go do 23-go grudnia włącznie, oraz w niedzielę palmową dozwolone jest wykonywanie handlu od godziny 13-tej do 16-tej.

Postanowienia niniejszego paragrafu nie zwalniają od obowiązku dostosowania się do przepisów ustawodawstka o ochronie pracy.

§ 12.

Winni przekroczenia przepisów niniejszego zarządzenia — karani będą w drodze administracyjnej, na podstawie art. 16 rozporządzenia z dnia 22 marca 1928 r. Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 364, grzywną do 2.000 zł. i karą aresztu do 6-ciu tygodni, albo jedną z tych kar.

§ 13.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

R e m i s z e w s k i,
Przeworski Starosta powiatowy.

179.

ROZPORZĄDZENIE

Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie

z dnia 20 czerwca 1931 r.

w sprawie zmiany nazwy „Stacji Geologicznej" w Borysławiu, utworzonej na podstawie rozporządzenia byłego Starostwa Górniczego w Krakowie z dnia 22 września 1919 L. 1630 („Monitor Polski" Nr. 229).

Na zasadzie § 73 ustawy z dnia 22 marca 1908 r. (Dz. u. i rozp. kraj. gal. Nr. 61) zarządza się:

§ 1. Utworzona na podstawie rozporządzenia byłego Starostwa Górniczego w Krakowie z dnia 22 września 1919 r. L. 1630 („Monitor Polski" Nr. 229) „Stacja Geologiczna" z siedzibą w Borysławiu, otrzymuje nazwę „Karpacka Stacja Geologiczna".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Dyrektor Wyższ. Urzędu Górn. w Krakowie:

Dr. M e y e r.

180.

ROZPORZĄDZENIE

Wyższego Urzędu Górniczego w Krakowie

z dnia 28 czerwca 1931 r.

w sprawie zmiany nazwy „Stacji Geologicznej" nia 1929 r. w przedmiocie racjonalnego wydobywania i zużytkowania palnych gazów ziemnych („Monitor Polski" Nr. 39, poz. 78).

Na zasadzie § 73 krajowej ustawy naftowej z dnia 22 marca 1908 r. (Dz. u. i rozp. kraj. dla Król. Gal. i Lod. z W. Ks. Krak. Nr. 61) i art. 1 ustawy z dnia 2 maja 1919 r. (Dz. U. Nr. 39, poz. 292) — zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu z dnia 19 stycznia 1929 r. (Monitor Polski Nr. 39, poz. 78) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 2, ustępy 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

„Minimalna wzajemna odległość otworów wiertniczych na kopalniach gazu ziemnego w obrębie gmin Chodowice, Gelsendorf, Daszawa, Komarów, Siechów, Juseptycze i Oleksice Stare ma wynosić 1.000 m".

„Postanowienie powyższe nie dotyczy już istniejących otworów wiertniczych oraz projektowanych otworów wierniczych, których rozmieszczenie zatwierdził Okręgowy Urząd Górniczy przed dniem ogłoszenia niniejszego rozporządzenia".

2) § 12, ustęp pierwszy otrzymuje następujące brzmienie:

„Gaz z otworów wiertniczych wolno odbierać tylko w ilości nieprzekraczającej 20% produkcji otworu przy wolnym wypływie".

3) § 14, ustępy 1 i 2 otrzymują następujące brzmienie:

„W czasie, oznaczonym przez Okręgowy Urząd Górniczy, a przynajmniej raz do roku należy ustalić wysokość produkcji gazu przy jego wolnym wypływie oraz przeprowadzić pomiar ciśnienia złoża na każdym otworze wiertniczym przy szczelnie zamkniętym wypływie gazu z otworu. Pomiar ciśnienia należy uważać za ukończony, o ile ciśnienie w ciągu 10-ciu minut nie wzrośnie o 1%".

„W czasie wykonania pomiaru ciśnienia należy całe urządzenie do ujęcia gazu wypróbować na szczelność przy ciśnieniu panującem w złożu, zaś urządzenia oddzielające (separatory), pomiarowe i rozdzielcze na półtorakrotne ciśnienie robocze, nie większe jednak, jak ciśnienie robocze, powiększone o 5 atmosfer".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z wyjątkiem postanowienia § 1 punkt 2, które wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1932 r.

Dyrektor Wyższ. Urzędu Górn. w Krakowie:

Dr. Meyer.

181.

OGŁOSZENIE.

W myśl § 23 i 39 obowiązującego statutu i na podstawie upoważnienia Rady Kasy z dnia 30-go maja 1931 r., Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Rzeszowa

obniża od dnia 1 lipca 1931 r.

oprocentowanie wkładów dolarowych

na 5 (pięć) %

z pozostawieniem dotychczasowej stopy 6% od wkładów dolarowych — złożonych do dnia 30-go czerwca 1931 r.

Oprocentowanie wkładów złotowych na 8% pozostaje bez zmiany.

Zarząd Komunalnej Kasy Oszczędności miasta Rzeszowa.

182.

KOMUNIKAT.

Przystanek osobowy Uherce, położony na linji Zagórz—Stryj, został z dniem 1 lipca 1931 r. zamknięty dla przyjmowania telegramów prywatnych.

Zakres czynności przystanku, pod względem czynności handlowych nie został zmieniony.

183.

KOMUNIKAT.

Stacja Załuż, położona na linji Zagórz—Stryj, została z dniem 1 lipca 1931 r. zamkniętą dla przyjmowania telegramów prywatnych.

Zakres czynności ekspedycyjnych stacji nie został zmieniony.

184.

KOMUNIKAT.

W urzędzie pocztowym Cisna, pow. Lesko, zaprowadzono służbę telefoniczną i telegraficzną w ograniczonych godzinach dziennych.

185.

RUCH SŁUŻBOWY.

Etat Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Wojewoda lwowski przeniósł Piotra Wasylewskiego, Asesora w VIII. st. sł. w Starostwie powiatowem we Lwowie, z dniem 1. lipca 1931 r. w stan spoczynku.

Etat Ministerstwa Pocz i Telegrafów.

Mianowani:

Mgr. Leń-Irteński Władysław, praktykant referendarski prowizorycznym referendarzem w VIII. st. sł. w Zarządzie Dyrekcji.

Naczelnikami względnie kierownikami urzędów:

Zint Józef naczelnik U. III. kl. w VII. st. sł. z Przemyślan naczelnikiem U. III. kl. w VII. st. sł. w Łańcucie.

Cichocki Sylwester naczelnik U. IV. kl. w VIII. st. sł. we Lwowie 15.

Preiss Rudolf kierownik U. V. kl. w IX. st. sł. z Jaryczowa nowego naczelnikiem U. IV. kl. w IX. st. sł. w Glinianach.

Mielnicka Stefanja st. asystent z Uhnowa kierownikiem urzędu V. kl. w Warężu.

Ratajski Tadeusz asystent w X. st. sł. z Sanoka kierownikiem U. V. kl. w X. st. sł. w Posadzie Olchowskiej.

Przeniesieni:

Puzio Władysław radca w VI. st. sł. z Zarządu Dyrekcji do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Kruszyński Stanisław naczelnik rachuby w VI. st. sł. z Ministerstwa Poczt i Telegrafów do Zarządu Dyrekcji.

Hołda Stanisław referendarz w VIII. st. sł. z Zarządu Dyrekcji do Ministerstwa Poczt i Telegrafów.

Gogolewski Stanisław kontroler z Podwołoczysk do Leska.

Asystenci w X. st. sł.

Suszczyński Tadeusz ze Lwowa 2 do Jaryczowa nowego z poruczeniem kierownictwa.

Niemczycki Mieczysław z Baligrodu do Krosna.

Kozłowska Helena ze Lwowa 2 do Lwowa 1.

Baśkiewicz Zygmunt ze Stanisławowa 1 do Lwowa 1.

Lewandowski Jerzy kierownik U. V. kl. w X. st. sł. z Kozłowa k. Tarnopola do Lwowa 1 na stanowisko asystenta w X. st. sł.

Grabowski Józef asystent w XI. st. sł. ze Lwowa 1 do Rudek.

Praktykanci:

Sławińska Kamila ze Lwowa 4 do Lwowa 1.

Radziszewski Leon ze Lwowa 1 do Stanisławowa 1.

Wróblewski Władysław ze Stanisławowa 1 do Lwowa 1.

Zwolnieni:

a) z powodu rezygnacji:

Michalski Zygmunt praktykant referendarski z Zarządu Dyrekcji.

Wielkopolski Kornel kontr. pracownik w XI. st. sł. z Zarządu Dyrekcji.

b) z powodu rozwiązania stosunku służbowego:

Kluz Stefan kontr. pracownik w XI. st. sł. z Rudek.

186.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Obwieszczenie przetargu.

Na podstawie rozporządzenia Urzędu Wojew. L. D. R. P. — IV 1503 z dnia 8 kwietnia 1931 r. Wydział Powiatowy — Powiatowy Zarząd Drogowy w Łańcucie rozpisuje niniejszem publiczny przetarg ofertowy pisemny na budowę ustroju niosącego, kratowego, mostu na rzece Sanie pod Kuryłówką w km. 5 powiat: drogi Leżajsk—Tarnogród.

Ustrój: kratownice po 40 m św. (6×40—240 m) systemu inż. L. Grocha, według projektu zatw. rozporządzeniem M. R. P. z dnia 2. I. 1931 r. L. XIII. - 1633.

Warunki ogólne i szczegółowe budowy, plany, wykazy materjałów oraz kosztorys ślepy są do przejrzenia w godzinach urzędowych w biurze Mostowem Dyrekcji Robót Publicznych we Lwowie (Gmach Wojew .III. p.) i w powiatowym Zarządzie drogowym w Łańcucie. Warunki szczegółowe, wykazy materjałów, ślepy kosztorys i wzór oferty będą tamże do nabycia za zwrotem kosztów własnych tj. 8 zł.

Oferty wypełnione ściśle według przepisanego wzoru wraz z kosztorysem sporządzonym przez wstawienie cen jednostkowych i sumarycznych w kosztorys ofertowy mają być wniesione lub przesłane do protokołu Powiatowego Zarządu Drogowego w Łańcucie w zamkniętych kopertach z napisem:

„Oferta do przetargu na budowę mostu pod Kuryłówką“ w terminie do 9 września 1931 r. godz. 13-ta, poczem nastąpi otwarcie ofert, przy którem mogą być oferenci lub ich pełnomocnicy.

Oferty należy złożyć oddzielnie na 3 przęsła mostu licząc od lewego przyczółka, których zupełne wykończenie oznacza się do końca października 1932 r. oraz oddzielnie na całość j. w. Oferty mogą być również złożone osobno na drewno i konstrukcję żelazną.

Oferujący winni przed powyższym terminem złożyć w Powiatowym Zarządzie Drogowym w Łańcucie wadjum w wysokości 4% oferowanej sumy kosztorysowej.

Wydział powiatowy zastrzega sobie dowolny wybór ofert na całość względnie częściową dostawę, niezależnie od wysokości oferowanej ceny, nieprzyjęcie żadnej oferty oraz unieważnienie przetargu.

Przewodniczący Tymcz. Wydziału Pow.:
Leonard Chrzanowski.

Kierownik Pow. Zarz. Drog.:
Inż. Stanisław Sadowy.

Zagubienie i unieważnienie dokumentów.

Unieważnia się zgubione trzy dowody tożsamości koni własność Piotra Sawickiego ze Lwowa.

Zagubiono dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 252631, wydany przez inspektora koni, własność Anny Łuciów, Tustanowice pow. Drohobycz. (po raz pierwszy).

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości s. C. Nr. 192132, własność Anieli Adamskiej.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędniczą kolejową Nr. 35 wydaną przez Dyrekcję Ceł we Lwowie i kartę na broń, wydaną przez Starostwo grodzkie we Lwowie na nazwisko Stanisław Solski.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową Nr. 2062, wydaną przez P. K. U. Lwów-miasto na nazwisko Siemiradzki Michał we Lwowie.

Unieważnia się zgubiony indeks, wystawiony przez Uniwersytet Jana Kazimierza we Lwowie na nazwisko Rotenstreich Salomea we Lwowie.

Unieważnia się zgubiony paszport Serj. I. Nr. 097471 z terminem ważności do 26. IX. 1931, wydany przez Starostwo w Drohobyczu 26. III. 1931 Nr. 73 ps. III./31 na nazwisko Chaje Sare Horszowska w Drohobyczu.

Unieważnia się zgubioną książeczkę rejestracyjną auta Nr. 90271 własność Dr. Karola Finklera ze Lwowa, wydaną przez Lwowską Dyrekcję Robót Publicznych.

Unieważnia się zgubione świadectwo dojrzałości, wydane przez Ukraińskie Seminarjum żeńskie we Lwowie na nazwisko Marji Klimównej we Lwowie.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. w Sanoku na nazwisko aJn Malecki.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 89503, własność Michała Ropicha z Bolestraszyc pow. Przemyśl.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 96378 własność Eljasza Szczęśniaka z Wielunia pow. Przemyśl.

Zgubiono dowód osobisty, oraz zaświadczenie poborowe rocz. 1910 kat. B. wydane przez komisję poborową w Sanoku, własność Chaima Arona Simona valse Sojcher ze Sanoka.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia serja C. Nr. 85061 własność Antoniego Wiśniewskiego z Przemyśla.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędniczą kolejową Nr. 23 wydaną przez Radę Szkolną Powiatową w Kałuszu na nazwisko P. Marji Howrykówny, nauczycielki z Mysłowic.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 375321 własność Antoniego Cyruna z Markowej pow. Przeworsk.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 192132 własność Anieli Adamskiej w Starej Wsi pow. Brzozów.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. U. Lwów — miasto na nazwisko Kazimierz Mebel we Lwowie.

Unieważnia się zgubione dwa dowody tożsamości konia Nr. 309060 i 309061 własność Andrzeja Chudaby ze Stępkowej pow. Lesko.

Unieważnia się skradziony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 203167 własność Szymka Teodora z Zyndranowej pow. Krosno.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 443734 własność Chaima Wiesnera w Rabem ad Ustrzyki pow. Lesko.

Unieważnia się skradziony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 276,152 własność Łesia Hamilki w Rabem ad Ustrzyki pow. Lesko.

Unieważnia się skraidziony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 220040 własność Leona Kołodzieja w Buszkowiczkach pow. Przemyśl.

Unieważina się zgubioną książeczkę wojskową, wydaną przez P. K. P. Przemyśl, na nazwisko aJn Kłamut w Malinówce pow. Brzozów.

Unieważnia się skradziony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 346192 własność Michała Wala z Woli Cichej pow. Rzeszów.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 66238 własność Katarzyny Czynar z Orzecchówki pow. Brzozów.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 375503 własność Michała Homy w Markowej pow. Przeworsk.

Unieważnia się skradzioną książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. U. Rzeszów na nazwisko Jakób Warchoł w Jaworniku przedmieście pow. Rzeszów.

Unieważnia się skradzioną legitymację urzędniczą kolejową, wydaną przez Kuratorjum O. K. L. na nazwisko Włodzimierz Bilikowski, emer. kierownik szkoły we Lwowie.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości Serja C. Nr. 198214, własność Marjana Smaronia z Wesołej pow. Brzozów.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 105058 własność Józefa Zazycha z Bliznego pow. Brzozów.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja B. Nr. 712331 własność Jana Łuczyna ze Soli pow. Biłgorajski.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 375576 wydany przez Inspektorat koni w aJrosławiu oraz zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 375577 wydany przez

Inspektora koni w Jarosławiu, własność Mateusza Hony z Markowej pow. Przeworsk.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 110993 własność Jana Miśkowicza z Woli Rusinowskiej pow. Kolbuszowa.

Unieważnia się zgubioną książeczkę wojskową, wystawioną przez P. K. P. Łańcut na nazwisko Ozjasza Aschkenazego z Przeworska.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 212003 własność Edwarda Manga z Moosbergu pow. Jaworów.

Unieważnia się zgubiony dowód tożsamości konia Serja C. Nr. 121810 własność Iwana Hama z Woli Wielkiej pow. Lubaczów.

Unieważnia się skradzione świadectwo tożsamości, wydane przez Starostwo grodzkie we Lwowie na nazwisko Judy Leiba Kniffa we Lwowie.

Adres Redakcji i Administracji:

„Lwowski Dziennik Wojewódzki“ Lwów, Urząd Wojewódzki Wydział Ogólny.
Nr Telefonu Redakcji i Administracji 21

Prenumerata rocznie 18 zł., półrocznie 9 zł. Kwartalnie 4·50 zł.

Należytość za prenumeratę i ogłoszenia należy przesyłać Administracji Lwowskiego Dziennika Wojewódzkiego za pośrednictwem Pocztowej Kasy Oszczędności. Konto Nr. 30625.

„Dziennik urzędowy“ przyjmuje ogłoszenie instytucji społecznych i użyteczności publicznej, od osób zaś prywatnych tylko takie, które wynikają ze stosunku do władz rządowych i powyższych instytucji. Cena za jednoszpaltowy wiersz milimetrowy lub jego miejsce 20 gr.

Cena numeru pojedynczego 1 zł. 50 gr.

Z drukarni i litografji Piller-Neumanna we Lwowie, ul. Łyczakowska l. 3.